

ה"ת 24337/05/17 - השאם חרחש נגד ביי אנד דרייב שירותי מימון (2004) בע"מ, מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 24337-05-17 חרחש נ' מדינת ישראל
ה"ת 55354-05-17 ביי אנד דרייב בע"מ נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופטת מיקה בנקי
המבקש	השאם חרחש
נגד	
המתלוננת	ביי אנד דרייב שירותי מימון (2004) בע"מ
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה בעניין רכב מ.ר. 14-441-34

מסגרת הדין

1. ענייננו בבקשה להחזרת תפוס - רכב אשר נתפס ע"י משטרת ישראל בעקבות תלונה על גניבתו. משטרת ישראל הודיעה כי אין לה עמדה בסכסוך בין הצדדים, ומכאן ההליך שבפניי, בו חולקים המבקש והמתלוננת מי זכאי בשלב זה לקבל לחזקתו את הרכב:

לטענת המתלוננת הרכב נמסר ממגרש הרכבים שלה למגרש 'קלאס קאר' לשם **תיווך** למכירתו, ומשם ניסתה קלאס קאר 'להבריח' את הרכב מבעלות המתלוננת (וזאת במעורבות כזו או אחרת של המבקש) ולגנוב אותו; לטענת המבקש הוא רכש את הרכב ממגרש המתלוננת ומכר אותו לצד ג', אך בשל סכסוך בין המתלוננת לבין קלאס קאר - המתלוננת העבירה חזרה במרמה את רישום הבעלות שביצע ובשל תלונתה על גניבה נתפס הרכב מידי אותו צד ג'.

2. ההכרעה המונחת לפתחו של בית המשפט בתנו צו לפי ס' 34 בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט - 1969 מצומצמת לשאלת החזקה בנכס, וגם בשאלה זו אין הכרעתו של בית המשפט אלא הכרעה ארעית, ולעיתים על פי 'ראיות לכאורה', עד שיידרש בית המשפט האזרחי לתביעה קניינית-חוזית בין הצדדים.

3. אקדים ואציין כי בסיכומי של דבר מצאתי כי יש להשיב את הרכב לידי המתלוננת, שכן בתחרות בינה לבין המבקש גוברות טענותיה של המתלוננת לזכויות ברכב על טענותיו של המבקש.

4. בטרם אתייחס למסמכים ולטענות הצדדים שהועלו בפניי והובילו לתוצאה זו, יש להבהיר את זהותו של מגרש הרכבים 'קלאס קאר' (חברת ע.ק.ס. קלאס קאר (2014) מארקטינג אנד ליסינג בע"מ), אשר באופן פורמלי לא היה צד לדין בתיק.

הלכה למעשה, קלאס קאר מזהה לחלוטין עם משפחת חרחש - משפחת המבקש. המבקש עצמו קשר יחדיו

בנשימה אחת את קלאס קאר ואת דודו עדנאן חרחש, וזאת הן בטיעוניו בעל פה בדיון והן בסיכומיו בכתב. אותו עדנאן חרחש נחקר במשטרה כנציג קלאס קאר בהקשר לטענות הצדדים לעניין גניבה וזיוף של הרכבים שבמחלוקת וידע על הליכים אלו. תו הסוחר של קלאס קאר הוא על שם השאם חרחש (סבו של המבקש).

ב"כ המבקש אף טען כי מאחר והוא מייצג הן את קלאס קאר והן את המבקש, הרי ש"בשל הקרבה המשפחתית נוצר בלבול ברישום זהות הפונה על גבי המכתב שנשלח אל המתלוננת" (ס' 3 בסיכומי התשובה מטעם המבקש). כמו כן הבהיר בדיון כי לדידו אין זה משנה אם הרכב נמסר לקלאס קאר או למבקש (עמ' 2 שורות 19-23).

אין חולק כי קיימות מחלוקות עסקיות בין המתלוננת לקלאס קאר, וקלאס קאר עוברת כחוט השני בטענות הצדדים בהקשר זה, אך למרות שהיא יודעת היטב על ההליכים שהתנהלו - בחרה שלא להצטרף להליכים אלו ולא להגיש דבר מטעמה לתיק ביהמ"ש.

בחינת גרסאות הצדדים

5. להלן יפורטו עיקרי המסמכים שהוצגו בפניי על ידי המתלוננת והמבקש, וכן טענות הצדדים ביחס למסמכים אלו, כמו גם הקשיים שעלו בעניינם ואשר הובילו לתוצאה האמורה.

6. ביום 23.4.17 חתמה חברת ב"י אנד דרייב שירותי מימון (2004) בע"מ ("המתלוננת"), על **הסכם תיווך** עם קלאס קאר.

א. לטענת המתלוננת משמעות ההסכם היא תיווך בלבד, דהיינו מסירת הרכב לקלאס קאר על מנת שתמצא קונה, וזאת בכפוף לשורת תנאים המפורטים בהסכם ועיקרם - חתימת המתלוננת והקונה העתידי על הסכם מכר, מסירת טופס העברת בעלות מקורי ואישור המתלוננת בכתב שהתמורה שולמה. ההסכם סומן מוצג 1.

ב. בדיון שהתקיים בביהמ"ש לא כפר המבקש באמיתות המסמך, אף כי לטענתו באותו יום ממש קנה הוא עצמו את אותו הרכב מהמתלוננת. המבקש רק טען לגבי הסכם התיווך ש"זה לא קשור אלי אלא שייך לקלאס קאר. בעסקה הזו אין שום קשר בין המבקש 1 לבין קלאס קאר" (פרוטוקול הדיון, עמ' 1, שורות 15-16).

המתלוננת הכחישה את טענת המבקש לרכישת הרכב ואף הצהירה כי לא קיבלה כל תמורה בגין הרכב. 7. באותו יום 23.4.17 הועברה הבעלות ברכב לתו הסוחר של קלאס קאר ('השאם חרחש').

א. המבקש טען כי לא נחתם הסכם מכר עם המתלוננת וניתן בידיו רק יפוי הכח (סומן כמוצג מס' 2) בעזרתו רשאי היה לבצע העברת בעלות. יפוי הכח אינו נושא תאריך.

המתלוננת טוענת כי יפוי הכח מזויף והחותמת המופיעה בו מזויפת אף היא.

ב. לטענת המבקש הוא ביצע עסקת חליפין עם המתלוננת במסגרתה רכש את הרכב דנן ומסר לה בתמורה רכב אחר, ועל כן ביצע את העברת הבעלות.

אף אם ניתן לקבל הסבר מהמבקש מדוע רכש את הרכב כ"אדם פרטי" (ס' 10 בסיכומיו) והעביר את רישום הבעלות ברכב על שם תו הסוחר של קלאס קאר - אין בכך כדי לרפא את כל יתר הקושיות

והסתירות הסובבות את גרסתו.

ג. בהקשר זה יש לציין כי במסגרת הדיון הוצג בהקשר לרכב אחר הסכם מכר עליו חתמה המתלוננת וממנו ניתן ללמוד כי המתלוננת עורכת הסכמי מכר ברורים במהלך פעילותה. אין בידי לקבל את טענת המבקש כי המתלוננת מכרה לו את הרכב ללא הסכם מכירה כדוגמת מוצג 4 הנמצא בתיק או כל מסמך אחר המפרט את עסקת החליפין הנטענת על ידו ומה התמורה שסוכמה.

יתר על כן, אין בידי לקבל את טענת המבקש כי הצדדים הסתפקו ביפוי הכח מוצג 2 אשר אינו נושא תאריך ולא משתמע ממנו בהכרח כי נועד להימסר לקונה הרכב. מפרטי יפוי הכח עולה לכאורה כי מטרתו להימסר לנציג אשר ימכור את הרכב - ולא בהכרח לקונה על מנת שיבצע העברת בעלות לשמו, ללא כל מסמך תומך.

8. ביום 24.4.17 הועבר רישום הבעלות ברכב לשמו של חוסים סלאח, הבעלים שקדם למתלוננת, ומכאן תלונת המבקש כי רומה וכי הבעלות ברכב הועברה ממנו שלא כדין.

9. ביום 27.4.17 שלח ב"כ המבקש מכתב להנהלת הדואר בטענה כי **מרשתו, קלאס קאר, רכשה את הרכב דנן והעבירה את הבעלות על הרכב לשם תו הסוחר שלה - השאם חרחש**. לאור זאת, דרש הלה לברר הכיצד זה הועברה הבעלות מתו הסוחר של קלאס קאר לגורם אחר. ההבהרה כי הרכב היה רשום על שם **תו הסוחר של קלאס קאר** חוזרת במכתב מספר פעמים. כן הודגש כי הרכב מצוי בחזקתה ובשליטתה המלאה של קלאס קאר (צורף כנספח ה' לבקשת המבקש).

10. ביום 8.5.17 שלח ב"כ המבקש מכתב למתלוננת, בטענה כי **מרשתו, קלאס קאר, רכשה** מהמתלוננת את הרכב. גם במכתב זה חזרה מספר פעמים ההבהרה כי הרכב היה רשום על שם **תו הסוחר שלה - השאם חרחש**. במכתב לא הוזכרה כל טענה לעסקת חליפין, כפי שטוען כיום המבקש עצמו, והטענה כי קלאס קאר **רכשה** את הרכב מהמתלוננת חזרה מספר פעמים תוך הבהרה כי קלאס קאר "לא ביטלה את ההסכם על פיו רכשה את הרכב מכך" (צורף כנספח ז' לבקשת המבקש).

11. במקביל ובסמוך לאירועים אלו הגישו הצדדים תלונות למשטרת ישראל והרכב, כאמור, נתפס ומוחזק בידה. 12. עוד יש לציין כי לאחר שהמתלוננת הפנתה למכתב ששלח ב"כ המבקש, על מנת ללמד כי המבקש וקלאס קאר עשו יד אחת על מנת להוציא ממנה את הרכב במרמה, טען ב"כ המבקש בדיון כי נוצר במכתב בלבול בין שם המבקש לפרטיה של קלאס קאר.

בהקשר זה אבהיר כי לאור מכלול המסמכים שהובאו בפניי (לרבות ההודעות שנגבו בתיק החקירה), בהחלט יתכן כי אף ב"כ המבקש הוטעה ע"י מי ממרשיו באשר לזהות הגורם שהתקשר עם המתלוננת בעניין רכב זה, ואולם אין בכך כדי לרפא את הסתירות השונות בגרסת המבקש או מי מטעמו.

תיק החקירה המשטרתי

13. בנוסף למסמכים שהציגו הצדדים ועיקרם פורט לעיל, עיינתי גם בתיק החקירה המשטרתי אשר מטבע הדברים לא הוצג בפני הצדדים מאחר והחקירה עודנה מתנהלת, ונציג המשטרה אף ביקש בדיון שלא לחשוף פרטים מהחקירה בפני הצדדים הניצים.

טענותיהם הסותרות של הצדדים השונים לסכסוך מצאו ביטוי גם בתיק החקירה, והן כוללות טענות לזיוף מסמכים, זיוף חותמת המתלוננת ועוד. המסמכים מתיק החקירה עליהם הסתמכתי לצורך החלטה זו סומנו

באותיות א'-יא'.

14. מחומר החקירה עולה כי גרסת המתלוננת זוכה לתימוכין משמעותי מכמה מקורות ויש ראיות לכאורה לזכותה להחזיק ברכב. מנגד, החשד הסביר למרמה רובץ לחובת המבקש או מי מטעמו ובוודאי אינו מבסס זכות של המבקש לקבל כעת חזקה ברכב.

15. בהקשר זה אבהיר כי הודעות שונות בתיק החקירה סותרות את גרסת המבקש הן באשר לנסיבות רכישת הרכב, הן ביחס להפרדה לכאורה בינו לבין קלאס קאר, הן ביחס לזהות המתקשר עם המתלוננת ומי שקיבל לידיה את הרכב ממנה והן ביחס לזהות הגורם אשר מכר את הרכב לצד שלישי.

אופי ההכרעה המשפטית ואי הסתמכות על זהות הגורם המחזיק בעת תפיסת הרכב

16. ישנם מקרים בהם עובדת ההחזקה ברכב משמשת כראיה לכאורה לזכות מי מהצדדים להחזיק בו, אך במקרה שבפניי לא מצאתי להסתמך על זהות המחזיק ממנו נתפס הרכב וזאת הן בשל סמיכות הזמנים בין העברת החזקה לתפיסת הרכב, הן בשל המחלוקת בדבר זהות הגורם לו נמסר הרכב מידי המתלוננת ומה מהות הזכות שנמסרה והן בשל העובדה שהרכב נתפס מידי של צד שלישי שאינו בפניי.

17. במקרה דנן (ובשונה משני המקרים האחרים שנדונו במאוחד בדיון שנערך בתיק זה), הועבר הרכב נשוא המחלוקת מיד ליד בטווח של יום-יומיים, וקיימת מחלוקת בדבר זהות הגורם המעורב במסירת החזקה ומה משמעותה (ר' לדוגמא המסמך המסומן ט' בתיק החקירה).

18. הרכב אף נתפס על יד משטרת ישראל בתוך ימים ספורים, מידי של צד ג' אשר לכאורה רכש את הרכב מהמבקש או ממי מטעמו, ולפיכך העברות החזקה שנעשו במהלך ימים ספורים אלו אינן מלמדות כשלעצמן על זכויות חפות ממחלוקת.

19. אין חולק כי הרכב יצא מידי המתלוננת ביום 23.4.17, אך ישנה מחלוקת האם הועבר במסגרת זכות בעלות למבקש או במסגרת זכות תיווך לקלאס קאר.

20. לטענת המבקש, כבר באותו יום הוא העביר את רישום הבעלות ברכב לתו הסוחר של קלאס קאר, מכר את הרכב מייד לצד ג' ומסר לו חזקה, וכאשר ביקש עוד באותו יום להעביר בעלות לשמו של הקונה החדש (דהיינו העברת בעלות שניה באותו יום) - גילה כי רישום הבעלות ברכב הוחזר לשם המתלוננת או מי מטעמה, ועל כן למחרת ביום 24.4.17 הגיש תלונה למשטרה (סעיף 6 בסיכומי המבקש).

21. במצב דברים זה, לא ניתן להסתמך על עצם העברת החזקה מיד ליד שנעשתה לכאורה ע"י המבקש במהלך אותו יום, וזאת במיוחד כאשר המתלוננת מחתה והתנגדה לדברים בתוך זמן קצר מאוד.

22. דברים אלו מקבלים משנה תוקף מעיון בחומר החקירה המסומן א'-יא' כמפורט לעיל.

23. ההכרעה בתיק נעשתה אם כן כדרכו של כב' השופט אנגלרד בבש"פ 2671/01 שלמה (סולי) סיני נ' ז'אן מילרה, נה(4) 176 (2001), ס' 24 בפסק הדין:

"אני גורס כי טיבו זה של הצו משליך במישורין על כמות הראיות הדרושה לשם הכרעה במסגרת סעיפים 34 ו-36 לפסד"פ. מאחר שההחלטה של בית-המשפט אינה מכריעה את שאלת הזכויות המהותיות בחפץ, ומאחר שאפשר להשיג עליה בהליך אזרחי רגיל, הרי אפשר להחיל לגביה, בשינויים המחויבים, את העקרונות של המשפט המינהלי בדבר כמות הראיות הדרושה בהחלטות של רשויות המינהל. ביסוד "כלל הראיה המינהלית" מצוי מבחן

הסבירות. ראה י' זמיר הסמכות המנהלית (כרך ב) [13], בעמ' 753-756. בלי לקבוע מסמרות הייתי מאמץ בסוגיה הנדונה את העיקרון כי לצורך ההכרעה בדבר מסירת החפץ די בראיה לכאורה כי הטוען לזכות זכאי להחזקתו.

24. בענייננו, עמדה המתלוננת ברף הנדרש של ראיה לכאורה לזכותה להחזיק ברכב, ואילו המבקש כשל בהצגת ראיה לכאורה לזכות שכזו.

טענות לעניין הדין שהתנהל

25. המבקש בטיעוניו משיג כנגד ניהול הדין והעובדה שלא התאפשר לו לחקור נציג מטעם המתלוננת. המבקש אף טוען כי לו הוא עצמו היה נחקר - היה בידו להבהיר דברים נוספים מטעמו. אין לי אלא לדחות את טענות המבקש בעניין זה.

26. הדין בתיק נקבע ליום 4.7.17 בשעה 8:30 (לאחר דחיות לבקשת ב"כ המבקש) ובפתח הפרוטוקול נרשמו הנוכחים.

27. משביקשתי להפנות לצדדים שאלות מטעם בית המשפט הבהיר ב"כ המתלוננת כי הוא נציג המתלוננת ויכול להיחקר מטעמה, וב"כ המבקש ביקש להשיב לשאלות ביהמ"ש בשם המבקש, כיוון שזה האחרון לא התייצב לדין. ב"כ הצדדים השיבו לשאלות ביהמ"ש והעלו טענותיהם.

28. רק לאחר כארבעים דקות התייצב המבקש לדין, ובשלב זה, לאחר שהדין בעניינינו כבר הסתיים ואף הדין בעניינים של רכבים אחרים היה קרוב לסימו - לא מצאתי לפתוח את הדין מחדש ולאפשר לפתע לב"כ הצדדים לחקור את הנוכחים שהתייצבו.

29. יתר על כן, ב"כ המבקש הבהיר כי אינו 'מסתפק' במי שהתייצב לדין מטעם המתלוננת וביקש להורות כי נציג אחר מטעם המתלוננת יגיע לדין ויחקר על ידו. לא מצאתי כי יש לב"כ המבקש 1 זכות לנטען על ידו ובסיום הדין הוריתי על הגשת סיכומי הצדדים.

30. כפי שהובהר בפתח ההחלטה - ענייננו בדיון במסגרת סעיף 34 בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט - 1969 בו נדונה שאלת הזכות להחזקה זמנית בלבד. העובדה שאיש מהצדדים לא מצא לנכון לפתוח בהליך אזרחי, להסדרת זכויותיו הנטענות ברכב, פועלת לחובתו של כל אחד מהם והתרופה לכך לא תימצא בניהול הדין בהליך זה בהיקף שאינו תואם את מסגרתו.

31. זאת ועוד, לא יכולה לקום למבקש הזכות לטעון כי לו היה נחקר - היה שופך אור על טענותיו ומוסיף פרטים. טענות המבקש הובאו במלואן ובהיקף שמצא לנכון במסגרת בקשתו והתצהיר שצירף אליה, ובא-כוחו הוסיף והעלה בדיון ובסיכומים את מלוא טענותיו. ממילא אם ב"כ המתלוננת היה בוחר שלא לחקור את המבקש - לא הייתה קמה לו ההזדמנות להוסיף פרטים.

סיכום

32. בעניינינו של הרכב שבפניי, כמו בעניינים של רכבים נוספים שנדונו בתיק מאוחד לתיק זה, ניכר כי הסכסוך העיקרי הוא סכסוך כספי בין המתלוננת לבין קלאס קאר; אך כאן - בניגוד לתיקים האחרים - אין בידי לומר כי המבקש הוא צד תם לב אשר אינו מעורב בפרטי הסכסוך. אין בכך כדי לקבוע עמדה האם המעורבות נכפתה עליו בניגוד לרצונו או בידיעתו, אך יש בכך כדי לקבוע שלא הרים את הנטל להוכיח כי יש בידו לקבל את זכות ההחזקה הזמנית ברכב.

33. כפי שפורט בהרחבה לעיל, כלל המסמכים שהוצגו לפניי - הן על ידי הצדדים והן מתוך תיק החקירה - מקימים זכות לכאורה למתלוננת להחזיק ברכב, בוודאי עד להחלטה אחרת ככל שתתקבל כזו בהכרעת הסכסוך האזרחי בין הצדדים.

34. סיכומי של דבר, משטרת ישראל תמסור את הרכב לידי המתלוננת - חברת ב"י אנד דרייב שירותי מימון (2004) בע"מ.

35. המבקש השאם חרחש יישא בהוצאות המתלוננת בסך 500 ₪.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ז, 06 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.